

Σερβίας Πορφύριος: «Η αγάπη του Κυρίου μεταμορφώνει, λυτρώνει και θεραπεύει»

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Σερβίας](#)

Με λαμπρότητα εορτάστηκε η Δεσποτική εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στο Πατριαρχείο Σερβίας την Τετάρτη 19 Αυγούστου 2026 (6 Αυγούστου με το παλαιό εορτολόγιο).

Επίκεντρο του εορτασμού ήταν ο φερώνυμος πανηγυρίζων Ιερός Ναός στην περιοχή «Ο Λόφος του Πασά» στο Βελιγράδι όπου της Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ο **Μακαριώτατος Πατριάρχης Σερβίας κ.κ. Πορφύριος** συλλειτουργούντος του **Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Γιένοπολιε κ. Νίκωνος**, πλαισιούμενοι από τους Πρωτοπρεσβυτέρους Δραγίσα Γιότσιτς, Ζόραν Ράνκοβιτς και Ντέγιαν Μάντιτς, τους Πρεσβύτερους Σρντζαν Τσόσιτς, Μπράνισλαβ Μιλαντίνοβιτς και Μπόριαν Άντιτς, τους Πρωτοδιακόνους Ντράγκαν Ράντιτς και Ράντομιρ Βρούτσινιτς, καθώς και τους Διακόνους Βασίλειο Πέριτς και Λάζαρο Ρίστιτς.

Μετά την ανάγνωση του Ευαγγελίου, ο Προκαθήμενος της Ορθοδόξου Εκκλησίας

της Σερβίας κήρυξε τον θείο λόγο αναλύοντας το βαθύτερο νόημα της εορτής, υπογραμμίζοντας ότι η Μεταμόρφωση του Χριστού αποτελεί ταυτόχρονα αποκάλυψη της θείας Του φύσεως και πρόσκληση προς τον άνθρωπο να μεταμορφωθεί διά της χάριτος του Θεού.

Ο Πατριάρχης κ.κ. Πορφύριος τόνισε ότι η άνοδος του Χριστού στο όρος Θαβώρ, μαζί με τους Αποστόλους Πέτρο, Ιάκωβο και Ιωάννη, αποκαλύπτει ποιος πραγματικά είναι ο Κύριος. Το φως που περιέβαλε τον Χριστό δεν ήταν, όπως σημείωσε, ένα κτιστό ή κοσμικό φως, αλλά το άκτιστο φως της θείας χάριτος, το οποίο φανερώνει ότι «ο Κύριος Ιησούς Χριστός είναι πράγματι ο Κύριος, ότι είναι ο Υιός του Θεού».

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε και στη φωνή του Θεού Πατρός που ακούστηκε στο Θαβώρ: «Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε». Σύμφωνα με τον Πατριάρχη, η εντολή αυτή αποτελεί υπόμνηση ότι ο άνθρωπος καλείται να υπακούει πρωτίστως στο θέλημα του Θεού. Η υπακοή αυτή δεν παραμένει σε θεωρητικό επίπεδο, αλλά εκφράζεται στην καθημερινή ζωή ως μετάνοια, απομάκρυνση από το μίσος, ταπείνωση, προσευχή και ζωντανή πίστη.

«Να γίνει το θέλημά σου» είναι, όπως υπογράμμισε, η μοναδική θεία βούληση στην οποία καλείται ο άνθρωπος να παραδώσει τη δική του θέληση, όπως καθημερινά ομολογεί στην Κυριακή Προσευχή. Ο Πατριάρχης κ.κ. Πορφύριος τόνισε ότι οι ανθρώπινες βουλήσεις, ακόμη και όταν εμφανίζονται ως δίκαιες ή αγαθές, πρέπει να κρίνονται υπό το φως του θελήματος του Θεού, καθώς μόνο αυτό οδηγεί τον άνθρωπο στην αληθινή ζωή και στην πληρότητα για την οποία έχει πλαστεί.

Επικαλούμενος και τη διδασκαλία του Αγίου Μαξίμου του Ομολογητού, ο Πατριάρχης κ.κ. Πορφύριος σημείωσε ότι ο άνθρωπος καλείται όχι μόνο να ζει «κατά φύσιν», αλλά να υπερβαίνει τη φύση του και να ζει «υπέρ φύσιν». Η δυνατότητα αυτή, όπως τόνισε, αποκαλύπτεται μέσα από το γεγονός της Μεταμορφώσεως, κατά την οποία μεταμορφώθηκε η ανθρώπινη φύση του Χριστού και, μαζί της, φανερώθηκε η προοπτική της μεταμορφώσεως ολόκληρης της δημιουργίας.

Ο Μακαριώτατος στάθηκε ακόμη στο γεγονός ότι οι τρεις Απόστολοι θέλησαν να παραμείνουν στο Θαβώρ, όπου βίωναν την ειρήνη, την αγάπη και την αρμονία της παρουσίας του Χριστού. Ωστόσο, ο Κύριος δεν ήρθε μόνο για τους λίγους, αλλά για ολόκληρο τον κόσμο. Για τον λόγο αυτό κατέβηκε από το όρος, προκειμένου να συναντήσει τον πάσχοντα άνθρωπο και να τον θεραπεύσει.

Στο σημείο αυτό ο Πατριάρχης κ.κ. Πορφύριος συνέδεσε τη Μεταμόρφωση με το θαύμα της θεραπείας του σεληνιαζομένου παιδιού, το οποίο οι μαθητές δεν είχαν καταφέρει να θεραπεύσουν. Η παρουσία του Χριστού και η ενέργεια της αγάπης Του έφεραν τη θεραπεία και τη μεταμόρφωση του ανθρώπου. «Εκεί όπου είναι ο Κύριος, όλα μεταμορφώνονται», υπογράμμισε χαρακτηριστικά, προσθέτοντας ότι η μεταμορφωτική δύναμη της θείας αγάπης «μεταμορφώνει, λυτρώνει και θεραπεύει».

Κλείνοντας, ο Πατριάρχης κ.κ. Πορφύριος κάλεσε τους πιστούς να μην επιτρέπουν σε τίποτε να εμποδίζει την ενέργεια της αγάπης του Θεού στη ζωή τους και να παραμένουν σταθεροί στην πίστη. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, «όταν έχουμε Εκείνον, έχουμε τα πάντα», ενώ χωρίς τον Χριστό ακόμη και αν ο άνθρωπος διαθέτει όλα τα επίγεια αγαθά, παραμένει πνευματικά φτωχός.

Ο Μακαριώτατος ευχήθηκε, τέλος, οι πιστοί να κατανοήσουν ότι έχουν πλαστεί «για να είμαστε τέλειοι, να είμαστε θεούμενοι», μέσω της άκτιστης χάριτος και του θείου φωτός, και τους προέτρεψε να ανοίξουν την ψυχή τους στην αγάπη του Θεού, καταλήγοντας με την προσευχή: «Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ελέησόν μας».

Πριν την απόλυση, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Γιένοπολιε κ. Νίκων ευλόγησε, κατά παράδοση, τους καρπούς της αμπέλου.

